Ч. 301 (13.500). Львів, вівторок 14. листопада 1933. Pocztowa opłatę zapłacono ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло". Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:

Місячно	5·00 зол.
Чвертьрічно	15·00 „
Піврічно	30·00 „
Річно	60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Колгоспний апарат кульгає...

Колективізація сільських господарств у Совітах це був черговий здобуток „пролетарської" (читай: московсько-імперіялістичної) революції. Змонополізована партійно-комуністична преса щодня нотувала відсотки сколективізованих господарств, очевидно, замовчуючи про те, які фатальні наслідки мала ця „добровільна", під тиском партії, комсомолу та відділів ДПУ, колективізація. Але час до часу у цій пресі проскакували недвозначні вістки про повну господарську руїну села, про поголовне нищення худоби та ремаменту, про заржавілі та поломані трактори, жниварки тощо. Передовсім сам т. зв. „колгоспний апарат" був настільки поганим, що в січні ц. р. сесія ЦВК-ту постановила його скоротити та „поліпшити його якість", а передовсім.. зменшити видатки на цей апарат.

З приводу того „Економическая Жизнь", ч. 237 з дня 14. 10. 1933 р. на ст. 1. подає кілька цікавих даних.

На їх основі: „*В Західній області* (Білорусі та Україні — Т. М.) *та на Середній Волзі обходять розпорядки про найменші видатки трудоднів на кермівничі потреби*".

— „Ясних вказівок немає. Виродливі форми оплати приймають по старому".

— „Слідом за Одещиною та іншими областями України... масові рейди по перевірці скорочення видатків на управління в колгоспах організувала Карагандинська обл. КК — РКИ (Казакстан)"... На Україні

„переводиться перевірка кошторисів, установлення твердих штатів (платні) управляючого та обслужного персоналу та впорядкування його оплати на основі вказівок правительства".

— „Осіб, що допустили перевищення видатків будуть притягати до судової відповідальности. Ревкомісії колгоспів, які не контролювали витрат трудоднів і грошей на потреби управління, повинні бути негайно перевибрані"...

— „Але в багатьох випадках місцеві органи *наліть після вказівок ЦКК-РКИ продовжують еперто недооцінювати цього найважнішого політичного діла. Нпр. Зaпілля ОБЛЗУ* зовсім не турбується тим, що багато колгоспів допускаються величезні перевитрати в оплаті керовничого та обслужного персоналу"...

— „*У західній области велика плутанина з оплатою управлячих*, пише т. Мешко та Віногенів: *часто-густо председники дрібних колгоспів оплачуються більше ніж кермівничі великих колгозів з більше складним господарством*"...

— „*В. Сінельніков.* районі (Дніпропетрівщина-Катеринославщина — Т. М.) ще не ліквідована плутанина в платові управляючого та обслужного апарату колхозів, дарма, що ЦКК-РКИ точно визначив виказ посад колгоспного апарату".

— „*Який відсоток витрат в сінельниковських колгоспах на управління вийшов тому, що до керівничого апарату зараховували тільки тих, хто сидить у конторі.. в трудодні, заразовані обслужуючому персоналові, вважалися затраченими на продукційну працю. Тепер ідуть перерахунки і виявляється необхідність чимало зайвих „апаратчиків" скоротити.. Але район,.. погано помагає колгоспам, його робітники самі часто плутаються в елементарних питаннях*"..

— „*У зв'язку з рішенням ЦКК—РКИ від 7. вересня* [illegible] *ведено діло директиву перевести оплату всіх працівників колгоспів на трудодні.* Але ніхто в районах [illegible] не зробити розрахунки з председниками, що досі діставали грошову плату"..

В деяких районах цю постанову стараються взагалі оминути. Але найважнішою перешкодою для цього скорочення і „правильного розподілення прибутків у колгоспах, це — погана постановка *рахунку*".

І тут, мовляв:

— „Класово-ворожі елементи, що пролазять на посади рахівників і табельщиків, свідомо заплутують [illegible] праці і [illegible] дезорганізувати роботу, підривати довіря до великого господарства"..

— „Результати у багатьох колгоспах [illegible] „бухгальтерія" [illegible] не [illegible] забезпечує добре [illegible]"..

Словом усюди, навіть у рахівництві, де люди не навчилися та не вміють добре рахувати, побачили „класові вороги" різні конторщики, рахівники й табельщики... Своєю канцелярійною роботою вони явно „дезорґанізують роботу" в колгоспах... і „підривають довіря" до великого господарства.

На основі поданих уваг не тяжко собі уявити не тільки „систему" управління, але й ціле господарювання в колгоспах, зокрема „розподіл продукції", який неможливо перевести через „заплутаність рахунків" і певно, через те, що „*робітники району самі погано помагають колгоспам і не рідко плутаються в елементарних питаннях*"...

Так виглядає справа самого управління колгоспами. Щож тоді думати про самі колгоспи; про працю в них; про положення звичайних робітників буденної тяжкої та брудної, чорної праці; про наслідки їх праці та отой „поділ продукції", який по гаслах і тезах пропаганди московських більшовиків мав лягти в основу їх „соціялістичної" перебудови суспільства? Безперечно, що все це, де куди гірше від самого апарату управління колхозами. З поданих фактів цей висновок зробити не тяжко.

Т. М.

Інтервю в „Матені" з през. Андрієм Лівицьким.

Голова еміграційного центру УНР п. Андрій Лівицький приняв співробітницю париського „Матену" п. Зузанну Бертійон, яка в той спосіб передає свою розмову:

„Двері тихо відчинилися і показався президент. Спершу видно було пару великих окулярів, що освітлювали обличча, як два автомобільні рефлектори, потім пронизує крізь них погляд повний журб і смутку. Але з моментом, коли почав говорити, його погляд висловив енергію, получену з тонкою іронією. П. Лівицький є наслідником отамана Симона Петлюри, підступно-вбитого в 1926 році. Стоїть тепер на чолі українського уряду на вигнанні, який втримує традицію української самостійности від часу окупування краю Совітами і не вгаває в протестах проти тієї несправедливости.

— 13 літ минуло, від коли я покинув свій край, — каже п. Лівицький, — отже на жаль не можу поділитись з вами ніякими пережитими враженнями з нинішніх подій на Україні. А проте ніхто краще від мене не може про них казати, тому, що силою свого становища находжуся в центрі всіх інформацій. Хоча совітську границю надзвичайно строго нині стережуть, то всеж часто вдається українцям, не вважаючи на величезну небезпеку, перейти кордон. В той спосіб добуваються відтіль комуністи й не комуністи. Можу заявити вам, що їх оповідання згоджуються в усіх точках і тамошне життя є справжнім пеклом. Багато говориться тут про голод і його страшні наслідки, які розбурхали опінію західних народів. Але голод є лише епізодом, ще одним лихом, доданим до численних інших. Багато казалося про невільництво часів фараонів і про неволю муринів в сучасній історії, пятнуючи ті обичаї, як негідні високої культури та й нині ще чуємо біткання над долею тих нещасних рабів. Але в тих часах невільників бодай кормили, а коли випадково стрінувся філянтроп, то міг їх викупити і дати їм свободу. У СРСР нема нічого подібного. Ціле тамошне населення находиться в стані неволі. Уряд є паном життя і смерти кожного громадянина; може увязнити його виголоджувати, досхочу тортурувати і силою затримувати на совітській території. Совітські невільники не мають навіть надії, щоби викупив їх якийсь великий філянтроп або навіть цілий край. Совіти позбавили їх навіть надії на краще життя після смерти, стараючись винищити релігію. Прошу уявити собі, чим є кінець надії, кінець всякої омани. Прошу собі це на мить уявити, а всетаки будете ще далекі від правди.

— Але, пане президенте, колиб для усунення такої страшної долі деякі українські чинники навязали звязок з московським урядом, то чи Совіти проявляли би стільки само жорстокости?

— Є цілком ясною річю, що такого наближення не може брати під увагу ніякий український патріот. Як можна погодитися з чужою владою, яка окупувала край і тримає його під відомим вам варварським режімом? Коли нарід, який рахує понад 30 міліонів душ, хоче бути вільним, то буде ним раньше чи пізніше. Отже ніякого порозуміння з московським урядом не може бути доти, поки Україна не відзискає свободи. Тому наші народні маси залишаться завжди ворожими супроти ката свободи і морально підтримують національний уряд, на чолі якого я стою. Совіти називають наших прихильників петлюрівцями, себто прихильниками Симона Петлюри, мого славного попередника і невіджалованого приятеля. Їх завзято переслідують, але перемогти не всилі. Очевидно, поза „чистими" людьми находяться завжди люди, що достосовуються до нового устрою. Вони записалися до комуністичної партії з надією облекшити долю нашого краю. На жаль стрінуло їх діймаюче розчарування. Багато українських комуністів, не вважаючи на їх угодовецтво, заслали на північ, засудили на тяжкі роботи, а то й на кару смерти. Ось найяскравіший приклад: річ іде про Скрипника, людину, що належала до старої більшовицької гвардії, особистого приятеля Леніна. Це був українець, який хотів погодити національного духа з нинішнім совітським устроєм. Кілька літ був народним комісарем на Україні та одночасно членом Центрального Виконавчого Комітету цілого Совітського Союзу. І щож? Цей чоловік зазнав цілковитого розчарування, бачучи безвиглядність своїх зусиль ратувати Україну. Тому рішився запротестувати проти устрою, накиненого Москвою. І попав в неласку. Гостро зашкольований агентами Сталіна скінчив у той спосіб, що — як знаєте — застрілився в липні ц. р. Кружляли поголоски, що його вбили, але це не зміняє суті річи, а його доля є доказом, що між нинішніми володарями Москви та Україною не може бути мови про порозуміння."

„Після тої довгої тиради президента ставлю нове питання:

— Чи Україна і Росія це справді два зовсім ріжні краї, чи українці не є лише частиною російського народу?

„Відповідь була ясна і рішуча: „Ні, ми не є росіянами. Ми є слав'янським народом з власними традиціями, народом багато старшим, що має окрему культуру. Ментальність українця є багато більше зближена до духа заходу і є очевидним противенством ментальности росіян. Прошу не забувати, що через свою географічну ситуацію простір, званий Росією, не є вже цілком Европою і не є ще Азією; причина того браку рівноваги криється мабуть у тому, що ментальности обох тих чинників не могли досі об'єднатися в гармонійний спосіб. Коли пролетите аеропляном над Україною і Росією, то ріжниця між тими двома краями відразу кинеться в очі. Побачите, що Україна під багато оглядами пригадує дещо Францію. Це може одна з причин, через яку наші земляки еміґранти, замешкалі у вашому прегарному краю, так привязуються до Франції, якій ми зажди вдячні за гостинність. Покидаючи ваш край по короткім побуті у нім, дозволяю собі висловити подив для духа, в якому Франція вміє погодити любов свободи з палким патріотизмом. Це великий приклад для інших народів.

— Пане президенте, чи на закінчення може нам сказати, які ваші будучі пляни і який ваш погляд щодо будучої долі України?

— Я не хотів би тут порушувати болючих політичних проблем. Можу лише сказати згідно з глибоким переконанням, що український нарід з питомою йому впертістю осягне те, чого хоче. Нині ми в жалобі. Голод десяткує населення. Жадаємо помочі від цивілізованого світа, але ми переконані, що український нарід переживе те страшне нещастя. Не вперше наш край переходить крізь такі лиха. Ми мали в другій половині XVII. ст. нещасний період історії, званий „руїною". Не вважаючи на страшні удари долі, Україна завжди ставила їм чоло. Не відступиться, не вважаючи на завзятість могутніх ворогів, не вважаючи на те, що їх діло є найбільш монструальною несправедливістю наших часів. Україна буде жити всупереч усьому, не чудом, але в льогічній послідовности подій.

Маю надію, що одного дня побачу, як український нарід входить до европейської і світової родини вільних і незалежних народів."

ЛИСТОПАД — МІСЯЦЬ УКРАЇНСЬКИХ ІНВАЛІДІВ! Не відмовте жертви для тих, що потерпіли у боротьбі, вишліть її на адресу УКТОДІ Львів, Потоцького 48.

Ширіть наш часопис!

За океаном.

ПЕРША УКРАЇНСЬКА ЛЕТУНСЬКА ШКОЛА.

В тижневику „Січ" із Шікаго, Ілл., читаємо: Перед місяцем повідомляли ми, що з розпорядження головного отамана Гетьманських Січей основується перша летунська січова сотня в Шікаго. Запис до цієї сотні вели майже цілий місяць. Дня 11. жовтня відбулися в канцелярії Січової Централі загальні збори кандидатів, що заявили своє бажання вступити до сотні. Прибуло 26 хлопців і 2 дівчини. Всі вони виповнили деклярації вступу до організації. На цих зборах назначений уряд у складі: Володимир Харків, сотник; Степан Щурко, заступник сотника; Роман Уляницький, фінансовий секретар і касієр, Анна Чуйко, рекордова секретарка. Принято, вироблений спеціяльно для організації, регулямін, якого члени сотні мають додержуватись у своїй праці. Ця сотня є рівночасно українською авіяційною школою. Це перша українська авіяційна школа за океаном (чи мабуть і на цілому світі!) в цьому часі. Кожний член сотні має у школі пильно вистудіювати 12 предметів навчання, за програмою американських авіяційних шкіл, а крім того 4 предмети з елементарних мілітарних наук і придбати короткі знання з історії України. Після скінчення курсу кожний курсант має відбути ще щонайменше 50 годин вправ на аероплянi у повітрі. Перші курсанти-члени сотні в такім віці: 25 літ 1 особа, 24 — 1, 22 — 1, 21 — 3, 20 — 1, 19 — 4, 18 — 8, 17 — 5, 16 — 4. Освіта: 1 скінчив Curtis Wright Aeronautical University, 1 скінчив гайскул і рік каледжу, 6 повний курс гайскул, 4 три роки гайскул, 9 два роки гайскул, 3 один рік гайскул і 4 вісім кляс публичної школи. Навчання розпочалося 1. листопада. Офіційне врочисте відкриття школи заповіджене на неділю 12. листопада.

СПЛАТА ДОВГУ ЦЕРКВИ В ШІКАГО.

Українська гр.-кат. церква св. Миколая в Шікаґо — це найбільша і найкраща українська церква в Америці. Вартість її разом з городом оцінюють на мілюн долярів. Відома вона теж із прекрасного розмалювання в середині. Торік на церкві було ще 140.000 дол. довгу, але банки згодились дарувати церкві половину, якщо сплатять швидко другу половину. Отці Василіяни, котрі тепер мають під зарядом церкву св. Миколая в Шікаго, сплатили вже першу рату осталої до сплати половини в сумі 35.000 дол., так що сьогодні шікаговська величава церква, що є одною з прикрас міста, має вже лише 35.000 дол. довгу до сплачення.

УКРАЇНСЬКЕ ВІЧЕ В ФІЛЯДЕЛЬФІЇ.

В неділю 22. жовтня відбулось у Філядельфії, в салі Т-ва Горожан при 849 Н. Френклин стріт, українське віче, яке запротестувало проти нищення селянського населення на Великій Україні. Віче відкрив вступною промовою голова Комітету Рятунку України у Філядельфії, п. Петро Кирилюк. Відтак виголосили промови пп.: Теодор Свистун, Степан Шумейко, американець адвокат Френсис Веліш, д-р Володимир Галан і Теодор Федусь. Принято відповідні резолюції і переведено збірку на поміч голодним на Вел. Україні. На збірання прийшло до 500 громадян і громадянок.

НА ДОПОМОГУ ІНВАЛІДАМ УГА УКТОДІ потребує 10.000 зол. місячно. Гроші ці повинно зложити Українське Громадянство.

УКРАЇНСЬКІ ПРОТЕСТАЦІЙНІ ПОХОДИ

Українці в **Рочестер**, Н. Й., уладили похід для протесту проти подій на Вел. Україні в суботу 28. жовтня.

Українці в **Дітройті**, Мишиген, уладили протестаційний похід в суботу 4. листопада.

Українці в **Ню Йорку** влаштовують похід у суботу 18. або 25. листопада.

УСПІХ ПРОТЕСТАЦІЙНИХ ВІЧ.

Секретар Українського Нар. Дому в Ню Йорку дістав від одного видного американського журналіста запит, які є документи про те, що виголоджування України совітською владою є нарочне? — Цей запит прислав він після перечитання новинки в нюйорських часописах про протестаційне віче в Народнім Домі. Секретар, д-р Демидчук, вислав відповідні матеріяли, які мав під рукою, а про інші згадав, де можна їх дістати.

—o—

З орґанізаційного руху.

ПОВІТОВА НАРАДА РАДЕХІВЩИНИ.

Заходом Повітового Комітету УНДО в Радехові скликано на день 1. жовтня н. р. повітову нараду членів і мужів довіря партії з сіл Радехівщини. В нараді взяли участь відпоручники майже всіх громад числом около 200 людей. Нарадою проводили: о. декан *Петро Мінко* з Дмитрова і п. *Гриць Лобай*, господар зі Стоянова, секретарював п. *Антін Маланяк* з Радехова. Обширний звіт з діяльности Української Парляментарної Репрезентації виголосив посол *Остап Луцький* і серед загального заінтересування зреферував політичне положення на українських землях, нашу пропаганду за кордоном і внутрішні події в партії. Другий реферат про біжучі політичні справи і завдання членів УНДО в повіті виголосив член ПК інж. *Гриць Герасимович*, що обговорив основно поодинокі ділянки громадської справи в Радехівщині. В дискусії забрали слово пп.: *Олекса Сагам, Осип Герасимах, Клим Олійник* і *інші*. В дискусії порушувано справу „Луга", внутрішньої позички, партійної дисципліни і т. п. На питання присутніх відповідав посол Луцький. Присутні одобряли лінію проводу партії і приймали до одобряючого відома звіт з діяльности УПР. Наради відбулися в дуже поважному настрою, даючи доказ поважного розуміння серед членів партії теперішнього положення. Ухвалено в найближчому часі скликати Повітовий Народній З'їзд.

ЧИ ВИ СТАЛИ ВЖЕ ЧЛЕНОМ УКРАЇНСЬКОГО Т-ВА ДОПОМОГИ ІНВАЛІДАМ У ЛЬВОВІ? МІСЯЧНА ВКЛАДКА 50 СОТИКІВ.

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З 14. ЛИСТОПАДА 1933.

ІВАН БУНІН. 2)

На край світа.

(Докінчення).

III.

Сутеніє — і дивна тиша панує в селі.

Теплі південні сутінки неясним серпанком змягчують вечірню синяву голубої долини, замазують ту величезну картину широкої низини з темними кущами прибережних гайків, з тьмяно сяючими закрутинами річки, з самотніми тополями, що чорніють над долиною. Старовинний Великий Перевіз сіріє своїми збитими хатами у кітловині у підошві камінистої гори. Невиразно, як смуги дозрілого збіжжа, жовтіють за рікою піски. За пісками, вже зовсім неясно, темніють ліси. І далечінь стає задимленолілейною і зливається з сумраком небес.

Все, як завсіди бувало в цій тихій долині, у літні сутінки... Але ні, не все! Багато стоїть темних хат, забутих і німих...

Вже майже всі розійшлись по хатах. Пустіє дорога. Поволі тягнеться нею кілька людей, що проводять переселенців до найближчого перехрестя.

Вони відчувають ту несподівану порожнечу в серці і незрозумілу тишу довкола себе, що завсіди охоплює людину після тривоги проводів, при повороті до опустілої хати. Ідучи під гору, вони дивляться на село іншими очима, як раніше, — якби після довгого розстання...

Ось розстелюється запашний димок над якоюсь хатою... спокійно і буденно...

Ось червоною зірочкою, серед темних садів, серед збитих будинків, загорівся вогник...

Задивлені в огники і в долину, старці поволі розходяться і на горі, біля дороги, залишаються тільки темні вітряки з непорушно розпростертими крилами...

Мовчки йде під гору, всміхаючись своєю дивною усмішкою старечого горя, Вась Шкут. Поволі відхилив він фірточку, поволі перейшов обійстя і щез у хаті.

Хата рідна. Але Шкут у ній більше не господар. Її купили чужі люди і дозволили йому тільки „дожити" в ній. Це треба зробити якнайхутше...

У теплій і душній мраці хати сподіваьно сюрчить сверщик зпоза пічки... якби надслухував... Сонливі мухи гудять на стелі. Старець зігнувшись сидить у темряві і мовчанці.

Про що він думає? Може про те, як десь там по невиразно забілілій дорозі тихо поскрипує табор? — Ех, і навіщо про це думати!

Дзвінкий дівочий голос завмирає за рікою:

Ой, зійди, зійди,
Ясен місяцю!

Глибока мовчанка. Південне нічне небо з великими брилянтами зір. Темний силюет непорушної тополі відбивається на тлі нічного неба. Під ним чорніє покрівля, біліють стіни хати. Зорі сяють крізь листя і гілки...

IV.

А вони ще недалеко.

Вони ночують у степу, під рідним небом, але їм уже видається, що вони за тисячу верст від усього звичного, рідного.

Як циганський табор розложились вони при дорозі. Розпрягли коні, зварили вечерю; то завели схвильовану гутірку, то похмуро змовкали і бокували один від одного...

Накінець усе затихло.

При зорянім світлі темніли безладно збиті мішма вози, бовваніли постаті людей, що лежали і коней нахилених над травою. Вартові з батогами в руках, сонно їжились біля возів, позіхали і з тугою дивились на темний степ...

Та на яких радощах затріпотіли вони, коли почули скрип возу, що минав їх! Земляк! Вони оточили його, всміхались і стискали йому руки, якби не бачились багато-багато літ.

Розбуджені гомоном, вставали з землі теж інші і сором'язливо скриваючи свою радість теж пхались до воза, закурювали люльки і були готові говорити до самого світанку...

Потім знову все затихло.

Схвильовані зустрічю засипляли вони, закриваючи голови свитками і весь час думали про одно — про далеку невідому країну на краю світа, про дороги і великі ріки на шляху, про рідне покинене село...

Холодніло. Все спало твердим сном — і люди і дороги і росяні збіжа.

З далекого хутора ледво чутно долетів крик півня. Серп місяця, каламутно-червоний і похилений убік показався на крайнебі. Він майже не світив. Тільки небо довкола нього прибрало зеленкуватий відтінок, почорнів степ від обрію і на обрію виринуло щось темне. Це були кургани. І тільки зорі і кургани слухали мертву тишу на степу і віддих людей, що забули у сні про своє горе і далекі дороги.

Та яке діло тим віковим курганам до горя або радощів якихосьтам сотворінь, що спроживуть мить і відступлять місце іншим, таким самим, щоб знову хвилювались і раділи і так само безслідно щезли з лиця землі? Багато таборів і людей ріжного походження, що ночували в степу, багато горя і втіхи бачили ці кургани.

Тільки зорі може єдині знають, яке святе людське горе.

Перекл. з рос. мови ж. р.

ПЕРЕРВАЛИ АМЕРИКАНСЬКО-БІЛЬШОВИЦЬКІ ПЕРЕГОВОРИ.

Напрямні порозуміння.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Райтерова агенція повідомляє, що порозуміння між Рузвельтом і Літвіновим торкається двох основних точок: 1) обі держави не вестимуть пропаганди на території кожної з них, 2) навяжуть дипльоматичні взаємини.

Інші важні справи, як господарська співпраця та справу довгів розглянуть пізніше. Комісар Літвінов повідомив свій уряд про вислід розмов.

Райтерова агенція повідомляє, що вигляди на негайне порозуміння дуже малі.

Париські часописи повідомляють із Вашингтону, що в суботу перервали там більшовицько-американські переговори з причини ріжниці думок у справі довгів, признаних Керенським. Більшовики готові заплатити 2/3 довгу, одначе не хотілиб їх признати офіціяльно, бо признаючи їх, мусіли би на основі рапальського трактату признати також старі російські довги, пороблені в Німеччині та заплатити їх. Уряд СРСР хоче домагання Зл. Держав вирівняти так, що не признаючи офіціяльно зобовязань Керенського затягнув би в Зл. Державах позичку на більший процент, а надвишку цю призначив би на сплату довгу Керенського.

Літвінов звернувся до свого уряду за вказівками.

Далі повідомляють париські часописи, що в переговорах вирннули ще інші трудноші. През. Рузвельт натякнув Літвінову, що перед офіціяльним визнанням СРСР треба управильнити найважніші більшовицько-американські справи. Це становище Рузвельта стає на перешкоді тактиці Літвінова, яку можна зясувати словами: „Насамперед визнання, потім переговори."

Японія кольонізує Африку.

Невдоволення Італії та Франції.

„Берлінер Тґт." приносить допис свого дописувача з Риму про концесії для Японії в Африці. Перша поява японців на африканському континенті, концесії вільних територій для господарської експанзії в Абісинії, каже дописувач, має світове політичне значіння. Досі в Африці монополь мала европейська кольонізація. Це, що Японія продирається у старинну Етіопію, може є першим кроком японської кольонізації в Африці. Виринає небезпека, що Японія і в Африці в недалекій будуччині буде поважною конкуренткою білої Европи.

Подія ця звернула увагу Італії, бо Італія має кольонії Еритрею та Сомалі, що сусідують із Абисинією. Та вістка ця відбилася відгомоном також в Англії та Франції. Майже рівночасно вийшла друком книжка італійського державного підсекретаря А. Лесоне. Велика частина книжки займається справами Італії та Абисинії. Мабуть знав уже Лесоне про японські заходи в Абісинії, бо перестерігає Абисинію, щоби не вязала своїх інтересів із державами, які не мають нічого спільного з африканським континентом. Тепер, коли Японія дійсно появилася в Абісинії, ті перестороги мають більше значіння. Ще невідомо, як Японія покористується концесіями в Африці, та нема сумніву, що Італія буде пильно слідкувати за подіями в Абісинії та протестуватиме енерґічніше, ніж досі.

Рівночасно париський „Тан" приніс більшу статтю про господарську умову Японії з Абісинією. Умова ця торкається митного порозуміння, дуже корисного для Японії, а крім того передбачує велику японську комісію хліборобських знавців, промисловців і торговців. Знавці ті вже відїхали до Абісинії задля студій. Абісинська влада зголилася відступити японським поселенцям землю для плекання бавовни. Сподіються, що японські промисловці оснують в Абісинії ріжні промисли.

Стаття „Тан-у" доказує, що і Франція занепокоїлася тим, що японці продістаються до Абісинії.

ГІНДЕНБУРҐ ДО НІМЕЦЬКОГО НАРОДУ.

БЕРЛІН. ПАТ. 11. листопада президент Гінденбурґ виголосив до німецького народу промову, трансмітовану всіми німецькими радіостаціями. Гінденбурґ заявляє, що німецький нарід 12. листопада сам рішить про свою долю. Німеччина тужно жде справедливого мира. Німеччина покинула Лігу Націй та розброєнну конференцію не задля демонстрації проти мирного порозуміння між державами, а щоби показати світові, що годі далі ділити держави на побідників і побіджених, на озброєних і розброєних, вільних і невільних. І тому, щоби доказати, що спокійне порозуміння і справжній мир можливі лише на основі рівноправности.

—o—

Економічний огляд.

Українська хроніка.

УКРАЇНСЬКА КРЕДИТОВА УСТАНОВА НА ЕМІҐРАЦІЇ. — ГОСПОДАРСЬКИЙ БЮЛЕТЕНЬ.

У зрозумінні тревалости еміґраційного життя група людей у Парижі задумала оснувати кредитову установу, як перший ступінь необхідної господарської організації українських еміґраційних мас. Справу обговорив зїзд Союзу Орг. Інжинірів-українців, який вибрав спеціяльну комісію для переведення цієї думки в життя. Комісія почала видавати неперіодично „Господарський Бюлетень" (на циклькостилю з друк. обгорткою), щоби в ньому всебічно насвітлювати питання майбутньої кредитівки. В 1-му числі, яке тільки-що появилось, редакція обіцює вміщати статті і замітки про істнуючі на еміґрації українські підприємства та про господарську чинність ріжних еміґраційних організацій.

СУЧАСНИЙ СТАН ДНІПРЕЛЬСТАНУ.

Останній „Бюлетин Польско-Украінскі" (ч. 27) присвятив аж дві більші статті справі менше модного вже у Радянщині Дніпрельстану. У статті „Для кого працює Дніпро?", автор Ян Ліповецький аналізує господарські і політичні перспективи, що їх отвирає Дніпрокомбінат для України. Висновки автора: праця, для якої запрягли більшовики хвилі Дніпра йде в напрямі централізації Рад. Союзу. Господарська залежність тягне зі собою залежність політичну. Але — як про це говорить друга стаття п. з. „Відворотна сторона медалі Дніпрострою" — є це підприємство покищо нерадальне і нерентовне, до того ще після ерихонського галасу зовсім тепер занедбане. Як господарська, так і технічна система зовсім не дописує. З 6 генераторів (а мало бути девять!) працюють два. Протягом 16 місяців експльоатації Дніпрельстану було 115 аварій. Не даром „За Індустріялізацію" в числі з 15. вересня ц. р. пише ось що (цитуємо за згаданою статтею „Бюлетину", яка головно складається з цитат цієї московської газети): „Провід Дніпрокомбінату" створив таку організаційну структуру, при якій будівництво, це ґіґантичне будівництво **вмирає!**" Бідна ця Україна, де панує ҐПУ і всесильна смерть. Вимирає населення з голоду, хоч сидить на чорноземі, вмирає духова і матеріяльна культура разом з ґіґантами в роді Дніпрокомбінату.

Польська хроніка.

ІНВЕСТИЦІЙНИЙ ФОНД І НОВІ БОНИ.

Є 2 роди інвестицій: 1) ті, які репродукують свою вартість (фабрики, машини в рільництві і в пром. варстатах). Створюючи нові виміні вартости (товари), збільшають сусп. дохід; 2) ті, які амортизуються з суспільних доходів через буджети правно-публичних установ (дороги, школи, шпиталі і т. і.). Хоча ці останні не збільшають безпосередньо сусп. доходу, а навіть його частинно звужують, економісти ожидають від них оживлення госп. життя у світі. В усіх майже державах випрацьовують великі інвестиційні програми. В Польщі теж появився декрет про „інвест. фонд", як ювилейну появу з приводу 15-ліття самостійности. Спиратись він буде на новій позичці, цим разом преміовій (з льосуванням), у сумі 100 міліонів у відтинках 25-золотових, що будуть називатись „бони інвест. фонду". Ними можна буде платити теж податки. Тому опозиційна преса запитує: чи інвестиції, фінансовані з майбутніх податків, є доказом далекоглядної господарської політики? З того, що вже передісталось до преси, можна доміркуватись, що плян інвестиції зовсім або дуже мало тільки узглядню є нашу національну територію.

ІНФЛЯЦІЯ ДЕКРЕТІВ.

Два числа „Дневника Законів", а саме 84 і 85, принесли цілу масу декретів, що дотичать тисячів приватноправних інтересів. З цих декретів 40 можна назвати господарськими, що в той чи інший спосіб нарушують дотеперішні відносини в економіці Польщі. Про деякі з них (як прим. декрет про біляльси) скажемо ще докладніше. Останні декрети можна вважати частинним новим улаштуванням госп. життя Польщі.

НОВІ ПОДАТКИ. — КУРЦІ МОЖУТЬ РАДІТИ. — ХТО НЕ ПЛАТИТЬ ПОДАТКУ ВІД ЗАРІЗУ.

Турбуючись за сільське господарство, уряд завів у його користь 10 відс. додаток до ґрунтового і промислового податку і окремий податок від зарізу за́рят. Крім того в проекті є оподаткування соди, вуглевого квасу і паперців до курення згл. туток. Це останнє напевно не вплине корисно на приходи тютюневого монополю. З виконавчого розпорядку мін. скарбу виходить, що податку від зарізу не платитимуть власні домашні господарства, а також ті, що призначують мясо для експорту або ріжуть поросята найбільше до 30 кг. живої ваги.

ПАСИВНИЙ ТОРГОВЕЛЬНИЙ БІЛЯНС.

Жовтень приніс несподіванку: дефіцит у торг. біляисі у висоті 13.340 тис. зол!... Офіціяльні кола обясняють цей сумний обяв збільшенням імпорту з уваги на нову митну тарифу, що як відомо, увійшла в життя 11. м. м. Чи причини не є глибші — покаже листопад.

Світова хроніка.

ХАОС БІЛЬШАЄ. — НЕЯСНІ ІНТЕНЦІЇ.

Преса нотує дальший упадок курсу доляра. Отже події ідуть по лінії бажань Рузвельта, хоч темпо починає бути грізне. Висказують побоювання, що президентові не вдасться утримати курс валюти на бажаному рівені. Але хто може сказати сьогодні, який рівень є властиво бажаний президентові? Чейже зложену на днях до його рук програму фармерів, у якій була вимога дальшої контрольованої інфляції, Рузвельт рішучо відкинув, як негодящу. Чимже тоді пояснити собі цей його своєрідний „дампінґ долярів" в Европі при закупах золота? Якщо безпосередньою причиною теперішньої знижки ам. валюти не є закупи золота, а втеча Европи від доляра, — як твердять париські телеграми — то джерела не слід ніколи залишати без уваги. А де рело все таки лежить по ту сторону океану, в Америці. Останні тижні недвозначно доказали, що без інтервенції Вашингтону долар має виразну тенденцію зросту, тоді, коли золота валюта в роді франка вимагає власне інтервенції для підтримання курсу, що виявляє тенденцію знижкову. Валютовий хаос — до того охутаний мрячою

ПОВАЖНА РЕДУКЦІЯ РАДЯНСЬКИХ ЗАМОВЛЕНЬ У НІМЕЧЧИНІ.

Таки сповняють більшовики свої погрози. В Німеччині підсумовують приблизно рад. замовлення віддані там до реалізації впродовж року 1933 (до кінця) на около 150 міліонів, тоді, коли в попередньому році вони досягнули 400 міліонів. Треба при тому зазначити, що Радянщина взагалі сильно обрізала в цьому році свій імпорт.

В. Н-вич.

Плєбісцит і голосування до райхстаґу.

БЕРЛІН, 12. XI. ПАТ. По приблизним обрахункам управнених до голосування було ок. 44.850.000. Останній райхстаґ мав 647 послів, тепер одинока гітлерівська листа допущена до виборів має 685 кандидатів, м. н. 30 до 40 кандидатів із розвязаних партій, самособою за виїмкою соціялістів і комуністів. Вибори складаються з двох частин: плєбісциту, що заявляється в справі закордонної політики уряду, та з голосування на нац.-соціялістичну листу до райхстаґу.

БЕРЛІН, 12. XI. ПАТ. У Берліні як і на провінції день виборів і вся виборча кампанія ріжнилися зовсім від давніших. Ніяких виявів завзятої виборчої боротьби не було видно. Коли давніше вулиці роїлися від поліції, нині заняті були зовсім брунатними сорочками. Перед виборчими льокалями виконували службу умундуровані штурмовики та тим, що входили до середини пробобовики та тим, що входили до середини продавали карточки з написом: „Так". Карточки ті переважаюча більшість населення носить теж увесь день. Купували їх, самособою всі, як симпатики так і противники режіму. Виборча процедура тайна.

У льокалі для членів уряду перший звився міністр пропаґанди Ґебельс, небаром потім звився президент Гінденбурґ. Канцлер Гітлер віддав свій голос на берлінському фабричному передмісті Сіменсштад. Князь Вільгельм пруський голосував у Почдамі. Там теж віддав голос бувш. кронпринц і сини бувш. цісаря Вільгельма.

Вполудне вулицями Берліна пройшов похід воєнних інвалідів на візках.

Згідно з надходячими вістками вибори на провінції пройшли нормально. Службовці німецького посольства та німецької кольонії у Варшаві приїхали автобусом до Ольштина, де віддали свої голоси. В повороті прогулька поступить до Таненберґа.

Досі оголошені висліди з малих місцевостей виказують 100 прц. участь виборців.

БЕРЛІН, 12. XI. ПАТ. *Год. 22.25. У виборах до райхстаґу віддали 16,017.500 голосів. Із того на гітлерівську листу впало 14,866.950 (92,8 прц.), неважних 1,150.550 (7,2 прц.).*

У плєбісциті віддали 16.205.900 голосів, з того „так" 15,245.350 (94.1 прц.), „ні" 708,600 (4.4 прц.) неважних 251,950 (1,5 прц.).

БЕРЛІН, ПАТ. Година 23.05. *У виборах до райхстаґу віддали 25,377.901 голосів. На гітлерівську листу впало 23,583.575 (92,9 прц), неважних 1,794.326 (7,1 прц.). В плєбісциті віддали 25.780.241 голосів „так", 24.205.998 (93,9 прц.) „ні" 1,157.035 (4,5 прц.), неважних 417.208 (1,6 прц.).*

ОКОНЕЧНІ ВИСЛІДИ ВИБОРІВ.

БЕРЛІН, ПАТ. Год. 1.30 Бюро Вольфа оголошує загальні висліди голосування. *У виборах до райхстаґу віддали важних голосів 43,007.577. З того на гітлерівську листу впало 39,655.288 (92,2 прц.) голосів. Неважних голосів 3,352.289 (7.8 прц.).*

В плєбісциті віддали загалом 43,464.420 голосів, з того „так" 40,618.147 (93.4 прц.), „ні" 2,055.364 (4.4 прц.), неважних 790.910 (1.9 прц.).

ГОЛОСУВАННЯ НІМЦІВ ІЗ ПОЛЬЩІ.

БЕРЛІН, 12. 11. По донесенням німецької преси німецький ґенеральний консулят у Катовицях видав 3.873 виб. карток горожанам Німеч

чвин. які живуть у шлеському воєвідстві та в частині келецького воєвідства. В попередніх виборах аголосилося 3.801 виборців.

І КОМУНІСТИ ДАЛИ ЗНАТИ ПРО СЕБЕ.

БЕРЛІН, 12. 11. ПАТ. Вольфове бюро повідомляє, що нині в кількох місцях Берліна появилися комуністи, які розкинули летючки та здирали виборчі афіші.

БЕРЛІН, 12. 11. ПАТ. Із Голяндії та Чехословаччини передавали на передодні виборів до Німеччини летючки, які взивали саботувати вибори. Летючки присланї з Праги підписані управою соц.-демократичної німецької партії. Крім завивів до саботування виборів критикують вони гостро теперішній німецький уряд.

ЗАЯВА МІН. ГЕБЕЛЬСА.

БЕРЛІН, 12. 11. ПАТ. У звязку з оголошенням висліду виборів міністр пропаганди Ґебельс заявив своїм співробітникам, що вислід голосування це доказ небувалого довіря народу до канцл. Гітлера. Накладає це величезний обовязок на нац. соц. партію. Єдність цю годі було уявити собі ще кілька місяців тому. Вона доказує, що нім. нарід цілком стоїть за Гітлером. Наша боротьба йде далі, не думаємо спочати на лаврах. Вислід голосування буде початком не лише нового внутр. політичного розвитку, а створить теж вигляди для закордонної політики.

ПРЕСОВА КВАТИРА ПРО ВИБОРИ.

БЕРЛІН, 12. 11. ПАТ. Пресова кватира нац. соц. партії заявляє, що з точки погляду внутр. політики вислід виборів потверджує переворот, який повстав у психіці народу. Навіть чужі елементи притягнено до урни. Німці дали тим доказ, що вони справжній держ. нарід. Гітлер нині одинокий чоловік у світі, що зовсім свобідно може говорити в імені німецького народу. Світ не могтиме вже перейти до порядку над вислідами голосування з 12. листопада та мусітиме поробити висновки в пристосуванні до німецького народу.

МАНІФЕСТ ГІТЛЕРА ДО НАРОДУ.

В год. пів до четвертої над ранок німецьке радіо закінчило виборчі звідомлення короткою подякою Гітлера до німецького народу. Гітлер заявляє, що від 15 літ ждав тієї хвилини, коли німецький нарід ствердить одводушно, що одноцілим фронтом піддержить його ідею. Вислід виборів і плебісциту це ствердження бажання мира з боку Німеччини, та рівночасно теж сильного почуття нац. чести.

Як останнє слово подали заяву Ґебельса, що завдяки цьому висліндові вкінці світ зрозуміє, чого хоче Німеччина та що не бажає ніякої побіди, а щиро зрозумілого мира та забезпеки насушного хліба всьому населенню. Бажаємо добра всіх народів, які думають пошанувати нашу честь.

Заяви закінчив гимн „Дойчлянд юбер аллєс“, „Горст Вессель“.

—o—

БУДЕ ВІЙНА.

„Дойтше Тгєцтг“ обговорює протинімецькі промови деяких французьких послів у парляменті та твердить, що помилкою є думати, наче б переведення в Німеччині насильної збройної контролі не рівнялося би війні.

—o—

ҐАНДІЯ ОБКИНУЛИ ЯЙЦЯМИ.

У Нагпурі на зборах промовляв Ґанді. Противники обкинули Ґандія гнилими яйцями, тому мусів перервати промову та зійти з трибуни. Це вперше притрапилося Ґандієві та є доказом, що неохота до його політики зростає.

—o—

НОВИЙ ПЕРЕВОРОТ В АФҐАНІСТАНІ.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Райтерова аґенція повідомляє з Пешавару, що новий король почувається непевно на престолі та що треба сподіватися нового перевороту.

Афґанське посольство в Льондоні на основі вісток із Кабулю повідомляє, що вбивник короля афганець із нижчих суспільних верств, Абдул Калі. Його арештували.

—o—

НАГЛІ СУДИ ЧЕРЕЗ РАДІО.

Наглі суди в Австрії обовязують від понеділка. Відклик до ласки президента не здержує екзекуції, яку мусять виконати до двох годин після проголошення присуду. Оголошуватимуть смертні присуди через радіо.

У багатьох дільницях Відня мали відбутися соц. демократичні збори. Поліція їх заборонила. З тієї причини прийшло до демонстрацій. Поліція арештувала 60 осіб.

—o—

НЕ БУДЕ НІМЕЦЬКО-ПОЛЬСЬКОГО ПАКТУ НЕАҐРЕСІЇ.

Німецький посол у Варшаві Мольтке сказав німецьким кореспондентам, що переговори в справі торговельного польсько-німецького трактату небаром покінчаться. Зате неправдиві є вістки англійської преси нібито мають заключити німецько-польський пакт неаґресії.

—o—

ВЖЕ ПРИСТОСОВУЮТЬ ЗАКОН ПРО ОХОРОНУ РАСИ.

Президент поліції в Гарбурзі в прилюдному оголошенні повідомив, що поліції передано неарійського субєкта та 20-літню нім.-християнську експедієнтку. Ствердили між обоїма любовні взаємини. Обоїх стрінули в хаті субєкта. В поліції обоє — сказано в оголошенні — призналися до тієї ганьби. Субєкта помістили в вязниці. Його видалять із Гарбурґа. На будуче поліція каратиме якнайгостріше таке безчещення раси, хоч закон про охорону раси ще не війшов у життя. Концентраційний табор або арешт грозить не лише неарійцеві, а й німцеві, який так понижує німецьку расу.

—o—

ІТАЛІЯ ПОКИДАЄ РОЗБРОЙНУ КОНФЕРЕНЦІЮ?

Німецькі часописи повідомляють зі Женеви, що на довірочнім засіданні президії розбройної конференції представник Італії Сорагя заявив, що теперішні праці комісій та справоздавців безхосенні та не на місці без порішення політичної справи. Тому італійських технічних співробітників в новоутворених комісіях можна вважати лише обсерваторами. Цю заяву італійців у Берліні вважають рівнозначною з уступленням Італії з розбройної конференції.

—o—

НОВИНКИ

— **В роковини смерти Лесі Українки** улаштовує **Кружок ім. Ганни Барвінок** ширші сходини своїх членів дня 14. листопада ц. р. (вівторок) в 6-ій годині вечора в домівці при вул. Мохнацького 12. На деннім порядку: **реферат Д-р Марії Деркачевої** про Лесю Українку — **деклямації п. Ірини Гургулівної і виставка** творів Поетки. До участи в святочному вечорі взиває членів Старшина Кружка. 579 1-1

— **Арештування.** Ілярія Калиневича, абсольвента учительської семінарії в Ланах (Камінеччина) і Мирослава Максимовича, студента експортівки з Пов. Кооперативного Союзу арештували 28. X. з невідомих причин. Вони сидять у превенційному арешті в Камінці Струмиловій.

— **Міські вибори в Жовкві** розписано на 10. грудня ц. р. Жовківська міська рада складається з 24 членів. Місто поділено на 5 виборчих округ.

— **Невдала трансокеанічна промова президента Польщі.** Цілий день 11. листопада ц. р. був під знаком свята в цілій Польщі з нагоди „одродзеня ойчизни“. Закінченням тих патріотичних імпрез мала бути промова президента Польщі виголошена в 12 год. вночі з 11. на 12. листопада в польській та англійській мові через радіо до Америки. Перед 12 годиною заповіла варшавська радіова стація, що лучиться з 70 надавчими радіовими стаціями і за кілька хвилин промова президента Мосціцького буде трансмітована до Америки. Минали хвилини за хвилинами, а промови якось не було. Вкінці варшавська радіостація повідомила, що через „атмосферичні перепони“ трансмісія не може відбутися і намічена ювилейна промова президента буде трансмітована при „сприятливіших атмосферичних умовинах“. Годиться вкінці зазначити, що редакції часописів одержали цю промову заздалегідь і помістили її зі заміткою, що президент уже виголосив її в 12 год. в ночі.

— **Ордери бувш. берестейських вязнів.** Судова влада здержала відпис присуду в справі бувш. берестейських вязнів до капітули ордеру „Білого Ордера, „Польонія Реститута“ та „Віртуті Мілітарі“. Здержали з процедуральних причин, бо вперше на основі судового присуду відібрали ордер „Білого Орла“, який має Вітос, а який дали ледви кільком особам у Польщі та за кордоном. Тепер судова влада розглядає устійнення процедури. Кажуть, що повідомлення про відібрання ордерів розішлють не лише до капітул ордерів, а до всіх її членів. Присуди вишлють з кінцем тижня.

— **Летунська катастрофа.** Підчас польського державного свята у Львові в суботу літали військові літаки. В одному літаку зіпсувався мотор і літак упав за Личаківською рогачкою. Пільот капраль Фукс вийшов цїло, літак ушкодився.

— **Самогубство адвоката.** У Львові при вул. Сикстуській 15 повісився 63-літн. адвокат д-р Юл. Розенґартен.

—o—

СПОРТ.

ПОҐОНЬ — УКРАЇНА 5:1 (3:1).

Хоч вислід є некорисний для України, то слід на вступі ствердити, що „чорно-червоні“ крім останніх 1[illegible] хвилин, були в полі рівнорядним противником і мали підбрамкових ситуацій щонайменше стільки, як Поґонь. Ріжниця є в тім, що напад Поґоні диспонує острим і цільним стрілом з кожної позиції. Навпаки напад України на карнім полі тратить голову і не вміє використати найпевніших ситуацій. Поміч сповнила своє завдання без заміту, натомісць слабше грала оборона. Вже у 2 хв. стріляє Цимбала одинокі ворота для України. В 4 хв. вирівнує Поґонь. Напад України, спомаганий добре поміччю, раз-враз загрожує воротам противника, але не може здобутися на цільний стріл. Під кінець добуває Поґонь двоє воріт у 32 і 40 хв. У другій частині гра назагал рівнорядна. Аж при кінці Поґонь сильно натискає і добуває двоє дальших воріт у 29 і 33 хв. Суддював п. Пшибильський. Видців 2.000.

РУХ МИСТЦЕМ ЛІҐИ.

КРАКІВ. Рух — Краковія 2:1 (1:0).

Цією перемогою Рух остаточно добув мистецтво Ліґи.

ЗА ВХІД ДО ДЕРЖАВНОЇ ЛІҐИ.

ВИЛЬНО. Гарбарня — В. К. С. Сьміґли 2:1 (2:1)

ЗА ВХІД ДО ОКР. ЛІҐИ.

ЛЬВІВ. Поґонь 1 Б. — Оґніско 3:1 (3:0).

СТАНИСЛАВІВ. Ревера — Другий Сохіл 3:[illegible] (в. о.)

Театри.

Великий Міський Театр.

Понеділок, 13. XI. год. 6 веч. шкільна вистава „Весілля“.

Вівторок, 14. XI. год. 3.30 попол. шкільна вистава „Робінзон Крузо“.

Вівторок, 14. XI. год. 7.30 веч. „Викрадення зі Сераю“ опера.

Театр Ріжнородностей.

Понеділок, 13. XI. год. 7.30 веч. „Моя сестра та я“.

Вівторок, 14. XI. год. 7.30 веч. „Моя сестра та я“.

Кіна.

АДРІЯ: „Два хлопчаки“.

АПОЛЬО: „Шпіон у масці“ (Ганка Ордонівна).

АТЛЯНТИК: „Кінг-Конг“.

ВАНДА: „Пожадана“.

КАСІНО: „Якою мене бажаєш“ (Ґрета Ґарбо).

КОПЕРНИК: „Новітній Робінзон“ (Дуґлас Ферблекс).

КОЛІСЕЙ: „Карієра кельнерки“, ревія „Найгарніші польки світа“.

МАРУСЕНЬКА: „Новітній Робінзон“ (Дуґлас Ферблекс).

МІРАЖ: „Програма 7-ми зір“.

МУЗА: „Чому я згрішила“.

ПАЛЯС: „Мушу тебе здобути“ (Іван Кепура).

ПАН: „Веселий кавалєр“ (Власта Буріян).

ПАСАЖ: „Перше ковбоєве кохання“.

СТИЛЕВЕ: „Жінка з другої руки“ та ревія „З цілого серця“ з Букоємською і Бельським.

ХИМЕРА: „Шанду“.

УТІХА: „Демон великого міста“ й ревія.

Закордонне радіо.

Понеділок, 13. листопада 1933.

Давентрі (1554,4) 22.35 „Ля ві паріз'єн“ ком. опера; **Братислава** (279,3) 16.00, 19.25 Концерт, 17.25 Фортепян; **Прага** (488,6) 20.40 Форт. квартет, 21.00 Концерт Гречанінова; **Париж** (1725) 21.00 „Вероніка“ ком. опера Месажера; **Кенігсвустергавзен** (1634,9) 14.00, 20.05 Оп. музика; **Лейпціґ** (389,6) 23.00 Сучасна музика; **Бреслав** (325) 13.00 Нар. пісоньки; **Міляно** (331,5) 13.45 Оп. музика; **Рим** (441,2) 17.30 Концерт квартету, 20.05 Спів.

Вівторок, 14. листопада 1933.

Відень (517,2) 11.30 Альпейські мельодії, 12.00, 19.00 Концерт, 17.25 Скрипка; **Брно** (341,7) 11.05 Концерт; **Париж** (1725) 21.30 „Де су де флєр“ оп. Бенацького; **Гайльсберг** (276,5) 11.30 Концерт, 20.10 Гайднова д-дур симфонія; 20.50 Штравсові твори; **Кеніґсвустергавзен** (1634,9) 12.00 Оп. пісні, 17.20 Популярна музика, 20.10 „Ромео та Джулієта“ Шекспіра; **Мінхен** (533) 14.20 Солісти (музика, спів); **Беромінстер** (459,4) 20.15 „Сальон Піцельберґер“ оп. Офенбаха; **Будапешт** (550,5) 13.30 Орхестра, 19.30 „Золото Райну“ оп. Вагнера; **Міляно** (331,5) 13.45 Тріо, 17.10 Танкова музика, 21.00 Опера; **Рим** (441,2) 20.45 22.00 Концерт (музика, спів Марія Лябія, Еміліо Ліві).

Львівське радіо.

Понеділок, 13. листопада 1933.

7.00—7.55 Ранішня авдиція; 11.45 Комунікати, грамофон; 11.57 Час; 12.05, 12.38 Швайцарська музика з грамофону; 12.30 Полудневий денник; 12.35 Метеор. вістки; 15.30 Господарські вістки; 15.40 Збіжева біржа; 15.55 Івонна Принтан, сопран (із грамофону); 16.15 Кварнет; 16.40 Лекція фр. мови; 16.55 Джезова орхестра; 17.[illegible] Академики літератури; 17.50 Стенографія; 18.00 Відчит: „Матейко“; 18.20 Фортепян; 19.05 Всячина; 19.15 Вістки есперанто; 19.25 Пісні й музика великопольська; 19.45 Спортові вістки; 19.52 Веч. денник; 20.00 Промова мін. Бека; 20.15 Трансм. з Варшави: „Княжна долярів“ оп. Лео Фаля, в перерві: „В країні мохів і озер“; 22.15 Танкова музика; 23.05 Грамофон.

Вівторок, 14. листопада 1933.

7.00—7.55 Ранішня авдиція; 11.57 Час; 12.05, 12.38 Сальонова музика; 12.30 Полудневий денник; 12.35 Метеорольоґ. вістки; 15.30 Господарські вістки; 15.40 Концерт на два фортепяни; 16.25 Сх. Пруссія колиска польської літератури; 16.55 Арії та пісні (Плонський, баритон); 17.30 Скрипка; 18.00 Відчит про архитектуру; 18.20 Збіжева біржа; 18.22 Джез (грамофон); 19.05 Театральний фейлетон; 19.15 Всячина; 19.25 Актуальний фейлетон; 19.40 Спортові вістки; 20.00 Промова мін. Медзінського; 20.15 Академики літератури“; 21.15 Літературний фейлетон; 21.30 Концерт (орхестра, спів); 22.15 Танкова музика; 23.05 Грамофон.

—o—

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“ З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів, Ринок 10.